

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Φυσικά, δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε
τη συμπάθειά μας
στον αγώνα του λαού του Εελάμ
που αγωνίζεται ενάντια στη
χούντα της Σρι Λάνκα.

ΑΘΗΝΑ, 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1996 - τεύχος 126

Ένα σύντομο χρονικό της απεργίας πείνας

Στις αρχές του χρόνου, ο υπουργός δικαιοσύνης της κυβέρνησης της Τανσού Τσιλλέρ, Μεχμέτ Αγάρ, ανακοινώνει την ανέγερση 9 νέων φυλακών «υψηλής ασφαλείας», όπου οι κρατούμενοι θα κρατούνται σε ατομικά κελιά απομόνωσης.
Στις 20 Μαΐου 1996, 1500 κρατούμενοι κατεβαίνουν σε απεργία πείνας ζητώντας την κατάργηση των φυλακών απομόνωσης.
Η κυβέρνηση απαντά με βίαιες επιθέσεις εναντίον των συγγενών των κρατουμένων που συνωθούνται έξω από τις φυλακές για να μάθουν για τους δικούς τους.
Οργανώνονται συγκεντρώσεις συμπαράστασης που κτυπιούνται βάρβαρα από την αστυνομία.
Κινητοποιήσεις γίνονται και εκτός Τουρκίας.
Συγγενείς και σύντροφοι των κρατουμένων αρχίζουν απεργίες πείνας σ'ένδειξη αλληλεγγύης στους κρατούμενους.
Η κυβέρνηση Τσιλλέρ αντικαθίσταται απ'την κυβέρνηση Ερμπακάν. Ο Αγάρ παραμένει σαν υπουργός εσωτερικών, ενώ υπουργός δικαιοσύνης αναλαμβάνει ο Καζάν.
Ανακοινώνεται ότι οι φυλακές απομόνωσης του Εσκισεχίρ δεν πρόκειται να κλείσουν.
Η απεργία πείνας μετατρέπεται σε απεργία πείνας μέχρι θανάτου.
Στις 21/7/96 πεθαίνει ο πρώτος απεργός.

Η νέα κυβέρνηση της Τουρκίας (Ερμπακάν - Τσιλλέρ) έχει κιόλας τα πρώτα της θύματα.
Αυτό βέβαια δεν μας ξενίζει.
Ξέρουμε πολύ καλά πως αυτός είναι ο ρόλος όλων των κυβερνήσεων :

Να προστατεύουν τα συμφέροντα των ισχυρών, μέχρι θανάτου των αδυνάτων.

Αυτό, ωστόσο, που αξίζει να αναφέρουμε, σχετικά με τα όσα διαδραματίζονται τον τελευταίο καιρό στην Τουρκία, είναι η **αντίσταση του λαού** της.

Δεν είναι μόνο η απεργία πείνας των κρατουμένων στις φυλακές της...
Δεν είναι μόνο οι κινητοποιήσεις των συγγενών, των φίλων, των συντρόφων των κρατουμένων...

Είναι ο λαός. Είναι οι λαοί της Τουρκίας και του Κουρδιστάν, οι Αρμένιοι, οι Λάζοι... που ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ !

Αυτό τον λαό είναι που τρέμουν οι τύραννοι...Οι τυραννίσκοι της τουρκικής κυβέρνησης και κάθε άλλης... Οι τύραννοι της Βόρειας Αμερικής και της Δυτικής Ευρώπης... Οι υπέρ-τύραννοι των μεγάλων πολυεθνικών και του μεγάλου κεφαλαίου...

Και προσπαθούν οι απανταχού της γης τύραννοι να τρομοκρατήσουν αυτόν το λαό, όπως όλους τους λαούς της γης...

Για να διατηρήσουν τα προνόμιά τους, δεν διστάζουν να εγκληματήσουν.

Υπάρχει, ωστόσο, μια γλώσσα που καταλαβαίνουν :

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ !

Της βίας, που οι ίδιοι προκαλούν...

ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ;

ΠΑΡΟΡΑΜΑ : Στη σελίδα 10 του φωτογραφικού αφιερώματος στον ισπανικό εμφύλιο πόλεμο, που κυκλοφόρησε με το προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού, η πλήρης λεζάντα είναι :
Από αριστερα : Helios Gómez (συνδικαλιστής), Josep Estivill (δημοσιογράφος) και Manuel Trueba, μελλοντικός διοικητής φάλαγγας στο μέτωπο της Αραγωνίας.

Στις 21 Ιούλη 1996
άφησε την τελευταία του πνοή
ο κρατούμενος, στις φυλακές
του τουρκικού φασιστικού καθεστώτος

Aygün Uğur

μέλος του TKP(ML),
μετά από 63 μέρες απεργίας πείνας.

Οι σύντροφοι του δολοφονημένου αγωνιστή συνεχίζουν τον αγώνα τους για το κλείσιμο των φυλακών απομόνωσης, το σταμάτημα των επιθέσεων ενάντια στις οικογένειές τους, το δικαίωμά τους στην ιατρική περίθαλψη, το δικαίωμά τους στη νομική υπεράσπιση...
...για την ανατροπή της φασιστικής κυβέρνησης της Τουρκίας και για την ελευθερία των λαών της.

Οι αγωνιστές - απεργοί πείνας είναι αποφασισμένοι να πληρώσουν με τη ζωή τους την επιτυχία του αγώνα τους.
Οι εξουσιαστές είναι έτοιμοι να κάνουν το ίδιο,
μόνο και μόνο για να διατηρήσουν τα προνόμιά τους ;